

Lag
om ändring i lagen (1974: 922) om kreditpolitiska medel;

utfärdad den 19 juni 1980.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 2, 14–16, 25 och 30 §§ lagen (1974: 922) om kreditpolitiska medel skall ha nedan angivna lydelse.

2 § I denna lag förstås med

1. *bankinstitut*: bankaktiebolag, sparbank och centralkassa för jordbrukskredit,

2. *försäkringsinstitut*: allmänna pensionsfonden och försäkringsföretag med svensk koncession,

3. *kreditinstitut*: bankinstitut, jordbrukskassa, kreditaktiebolag, finansbolag enligt lagen (1980: 2) om finansbolag, försäkringsinstitut, landshypoteks- och stadshypoteksinstitutionerna, Svenska skeppshypotekskassan och Skeppsfartens sekundärlånekassa.

14 § Förordnande om utlåningsreglering kan avse bankinstitut eller finansbolag.

15 § Med utlåningsreglering avses att ett högsta belopp (maximibelopp) fastställs för

SFS 1980: 522

Utkom från trycket
den 26 juni 1980

¹ Prop. 1979/80: 159, FiU 39 och 48, rskr 423.



1. utlämnade lån,
2. beviljade men ej utlämnade lån,
3. garantiförbindelser som är knutna till kreditgivning, eller för
4. värdet av lös egendom, som finansbolag för att medverka till finansiering upplåter till nyttjande (leasingobjekt) sedan ett förordnande om utlåningsreglering har trätt i kraft.

Med lån jämställs likvider för fordringar som finansbolag förvärvar för att medverka till finansiering.

16 § Riksbanken fastställer för en viss tidpunkt (beräkningstidpunkt) eller för en viss tidsperiod (beräkningsperiod) ett maximibelopp enligt 15 § i förhållande till lånens eller garantiförbindelsernas storlek eller leasingobjektens värde vid en viss tidpunkt eller på annat sätt. Därvid får riksbanken ge skilda regler för utlåning, garantiförbindelser eller leasingobjekt avseende olika ändamål.

25 § Förordnande om räntereglering kan avse andra kreditinstitut än finansbolag och, i fråga om inlåning, även annan som driver inlåning på räkning av det slag bank allmänt begagnar.

30 § Särskild avgift skall utgöra, vid åsidosättande av föreskrift i fråga om

1. likviditets- eller kassakrav, ett belopp som svarar mot ränta på underskottet för tiden från föregående beräkningstidpunkt eller, om tidigare beräkning ej skett, från det föreskriften trätt i tillämpning, varvid räntesatsen för år får i fråga om likviditetskrav överstiga riksbankens diskonto med högst tre procentenheter och i fråga om kassakrav uppgå till högst två gånger diskontot,
2. utlåningsreglering, ett belopp som för tiden från den föregående beräkningstidpunkten eller, om en tidigare beräkning ej skett, från det föreskriften trätt i tillämpning eller för beräkningsperioden svarar mot ränta på det belopp med vilket utlåningen, garantiförbindelserna eller leasingobjektens värde överskridit den fastställda gränsen, varvid räntesatsen för år får med högst tre procentenheter överstiga riksbankens diskonto,
3. emissionskontroll, högst två procent av hela lånesumman för varje år av den för lånet bestämda längsta löptiden,
4. allmän placeringsplikt, ett belopp som för beräkningsperiod svarar mot ränta på den del av ålagd placeringsplikt för perioden eller för perioden och tidigare beräkningsperioder sammantagna som ej uppfyllts, varvid räntesatsen för år får med högst tre procentenheter överstiga riksbankens diskonto,
5. särskild placeringsplikt, högst fem procent av den del av ålagd placeringsplikt som ej uppfyllts,
6. räntereglering, två gånger det belopp med vilket räntan avvikit från den ränta som skolat utgå enligt fastställd räntesats.

Vid tillämpning av första stycket 1 får utjämning ske mellan överskott och underskott under två eller flera perioder och räntan beräknas på det genomsnittliga underskottet.



Denna lag träder i kraft den 1 juli 1980.

På regeringens vägnar

SFS 1980: 522

STAFFAN BURENSTAM LINDER

Lars Hedberg
(Ekonomidepartementet)

I 20

